

صفة الإرادة والجبر والتفويض: صفت اراده و جبر و تفويض

صفة الإرادة: صفت اراده

وتعني أن الله مرید و غیر مرید، فقد أوجد أشياء ولم يوجد غيرها، ومخصص إيجادها وعدمه هي إرادته سبحانه وتعالى، وهو سبحانه أمر ونهى، ومخصص الأمر والنهي هي إرادته سبحانه، فهو مرید لما أوجد وهو مرید لما أمر، وهو غير مرید لما نهى.

به این معناست که خداوند اراده کننده و غیر اراده کننده است. چیزهایی را به وجود آورده است و غیر آن را به وجود نیاورده است. تعیین کننده ی ایجاد یا عدم یک چیز، اراده ی خداوند سبحان و متعال است. خداوند سبحان دستور می دهد و نهی می کند و تعیین کننده ی امر و نهی او، اراده ی خداوند سبحان است. او آن چه را که به وجود آورده است، اراده کرده است و آن چه را دستور داده است، اراده کرده است. و آن چه را که نهی کرده است، اراده نکرده است.

فإرادته سبحانه متعلقة بفعله هو من جهة وقوعه في الخارج، أما تعلقها بأفعال عباده فليس من جهة وقوعها في الخارج، بل من جهة أنه أمر بها أو نهى عنها، لأنها ليست أفعاله بل أفعال عباده، ومخصص وقوعها في الخارج هو إرادة فاعلها وهو العبد نفسه.

در نتیجه اراده ی خداوند سبحان، از جهت وقوع آن در خارج، به فعل او سبحانه تعلق دارد. اما تعلق داشتن اراده ی او به افعال بندگان، از جهت وقوع اراده ی وی به افعال بندگان نیست؛ چرا که این کارها و افعال، افعال بندگان

است، نه افعال خداوند. تعیین کننده‌ی وقوع افعال بندگان در جهان خارج، اراده‌ی انجام‌دهنده‌ی آن افعال یعنی خود بندگان هستند.